

" ...

I- İPTAL İSTEMİNİN GEREKÇESİ:

Dava dilekçesindeki iptal isteminin gerekçeleri özetle şöyledir:

Hukukun üstünlüğünü gerçekleştirmenin, hukuk devletini oluşturma, diktayı ve keyfi yönetimi engellemenin, temel hak ve özgürlüklerin güvencesini sağlamanın en önemli aracı olan kuvvetler ayrılığı, demokratik rejimle yönetilen devletlerin çoğunun anayasalarında kabul edilip yer alan bir ilkedir. Bu ilkenin esası, egemenlik hakkının ulusa ait olduğudur. Egemenlik kudretini oluşturan yasama, yürütme ve yargı erklerinin verildiği organlar, yetkilerini kullanırlarken bir yandan birbirlerini sınırlandırır, bir yandan da birbirlerini denetlerler. Kuvvetler ayrılığı böylece hukuksal anlam ve içerik kazanarak özgürlükler güvenceye alınır.

Yasama ve yürütme kuvvetlerinin aynı elde ve organda birleşmesi durumunda, aynı organ zalimce uygulamak için baskı yasaları çıkaracağından, hürriyet yoktur. Ayrıca, yargı erkinin yasama ve yürütme erklerinden ayrı olmaması durumunda da hürriyet yoktur. Yargının yasama bağlı olmasında, hâkim aynı zamanda Yasakoyucu da olacağından, vatandaşların hayat ve hürriyetleri üzerindeki gücü keyfi, yürütmeye bağlı olmasında ise hâkim bir müstebitin iktidarına sahip olacaktır.

Bizim Anayasamız da kuvvetler ayrımı ilkesine yer vermiş, yasama, yürütme ve yargı yetkisini hangi organların kullanacağını açıkça belirlemiş, "yargı yetkisi" başlıklı 9. maddesinde de "Yargı yetkisi, Türk Milleti adına bağımsız mahkemelerce kullanılır." demiştir. Mahkeme bağımsızlığının iki ana ögesi, yargıç bağımsızlığı ile yargıç güvencesidir. Yargıç bağımsızlığıyla yargıcın objektif bağımsızlığı, yargıç güvencesiyle de yargıcın kişisel bağımsızlığı anlatılmaktadır. Birbirini tamamlayan bu iki kavramdan biri olmadan öbürünün varlığından söz edilemez.

Yargıç güvencesi, yargıcın kişiliğini, iradesini ve iç dünyasını her türlü dış etkiden korumayı amaçlayarak Anayasaya, yasaya, hukuka ve vicdanî kanaatine göre karar vermesi olanağını sağlar. Vicdanî kanaat deyimi, yargıç güvencesinin sübjektif içeriğe-sahip olduğunu, yargıcın kişiliğini, iradesini, ahlâkını ve iç dünyasını özetlemektedir. Yargıçların azledilememeleri, emekliye sevk edilememeleri, aylık ve ödeneklerinden yoksun kılınamamaları, başka görev yapamamaları, olurları dışında görevlerinin ve görev yerlerinin değiştirilmemesi, görülmekte olan bir dava nedeniyle yasama meclislerinde yargı yetkisinin kullanılmasıyla ilgili soru sorula-maması ve görüşme yapılamaması; yargıcın vereceği kararlardan dolayı herhangi bir endişe taşınamamasına, etkiye kapılmamasına yönelik esaslardır.

Yargıç güvencesini zedeleme yani yargıcı etki altında tutma, belli olaylarla sınırlı değildir. Onun, Anayasa'ya, yasaya ve hukuka uygun olarak vicdanî kanaatine göre karar vermesini engelleyip sakatlayacak her etken, yargıç güvencesini sarsıp yok edebilir. Bu nedenle güvence konusuyla ilgili etken ve olayların bir bölümünü değil tümünü dikkate almak gerekir.

Hukuk devleti ilkesi, ancak anlamlı ve yaratıcı bir tutumla uygulandığı zaman vatandaşlara güvence sağlayabileceğinden, hukuk kurallarını bu ilkeyi gerçekleştirmek savıyla uygulayanlar ve bu savla yeni hukuk kuralları oluşturanlar, büyük bir sorumluluk duygusuyla davranmak zorundadırlar.

İptal isteminin konusu olan 3454 sayılı Yasa'nın "Amaç" başlıklı 1. maddesiyle "Fon tesisi" başlıklı 2. maddesi birlikte değerlendirildiğinde, bu Yasa'yla, adalet hizmetlerinin hızlı ve etkin biçimde yürütülebilmesi için, Adalet Bakanlığı merkez ve taşra örgütüyle bağlı kuruluşları, ceza ve tutukevlerinin bina, eğitim tesisi, konut, araç, gereç ve tefriş ihtiyaçlarının karşılanmasına yardımcı olacak kaynakların sağlanması amacıyla TC. Ziraat Bankası'nda, Adalet Bakanlığı emrinde "Adalet Teşkilatını Güçlendirme Fonu" kurulacağı öngörülmektedir.

Öncelikle vurgulanması zorunlu husus şudur: Günün sosyal ve ekonomik koşullarında kamu görevlilerinin aylakları ve diğer özlük hakları görevlerini hakkıyla yerine getirebilmeleri için son derece önemli öğeler olmakla birlikte konut, dinlenme ve eğitim tesisi, hizmet binası, araç-gereç de gereklidir. Bu katkılar küçümsenemez ve değişen yaşam koşullarını gözetmemek gerçeklerle çelişki doğurur. Yargıçlar bakımından bu konuların anlam ve önemi daha da büyüktür. Ekonomik ve sosyal yaşamda önemi ve etkisi yadsınmayacak ve yargıcı da etkileyecek bu katkıların bir fonla gerçekleştirilmesi bir çok yönüyle düşündürücüdür. Hele bu fonun, tüm işlem ve eylemleri yargı denetiminde olan bir banka nezdinde kurulması, herkesten, gerçek ve tüzelkişilerden bağış ve yardım alması, yargının işlevi ve yargı bağımsızlığının anlamı karşısında büyük bir çelişki oluşturur ve onarılmaz sakıncalar yaratır.

Bir anlamda özelleştirme düzenlemesi olan bu yasa ile son yıllarda ülkede önemli ölçüde egemenlik sağlamış ekonomik ve sosyal güçlerin gölgesinde yargı bağımsızlığının ve yargıç güvencesinin etkilenmeyeceğine inanmak hayaldir. Yasa'nın amaç maddesinde sağlanacağı belirtilen hususlardan, ulusal egemenlik gücünün bir bölümü olan adalet hizmetlerinin hızlı ve etkin biçimde yürütülmesi, doğrudan doğruya bir devlet görevi, ulusal egemenlik hakkının doğal bir sonucu ve özel bir belirleme biçimi olan yargı görevinin geçerlik kazanması ve güvence oluşturması bu görevin ancak Anayasa'ya göre doğrudan ulusal egemenlik yetkisini kullanacak bir organ eliyle yürütülmesine bağlıdır. Devletin, bu görevi başkasıyla paylaşması, başka bir kurula devretmesi olanaksızdır. Adalet dağıtımı ve adalet hizmetlerinin gerçekleştirilmesi gereksinimi devletin varolması, özellikle hukuk devletinin oluşması nedenidir.

Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu'nun Başkanı olan Adalet Bakanı'nın yargıç ve savcıların atanması konusunda yetkili kılınması, Bakanlık Müsteşarının da bu Kurulun üyesi olması yargı bağımsızlığına gölge düşüren, kuvvetler ayrılığı ilkesine aykırı, yürütmeyi yargı üzerinde rol sahibi yapan bir durumdur. Adalet Bakanına, genel bütçe dışında tutulan bir fon aracılığıyla yeni ve etkili roller verilmesi durumu daha da vahimleştiren bir olgudur.

Bir devlet görevi ve yararlanma yönünden bir hak olan adalet hizmetinin parayla sağlanması, onu hak olmaktan çıkaracaktır. Yasa'nın 1. ve 2. maddelerinin dışındaki hükümlerinin içerikleri bu anlamdadır.

Anayasa'ya aykırılık yönünden yapılan değerlendirmelere göre:

1- Yasa'nın 1. ve 2. maddeleri gerçekte bir bütün oluşturmakta, 1. madde amacı; 2. madde de fonun kuruluşunu düzenlemektedir. Aykırılıklar, iki madde birlikte ele alınarak saptanacaktır.

a) Anayasa'nın 138. Maddesine Aykırılık:

Anayasa'nın bu maddesinin öngördüğü ilkeler karşısında;

aa) Yargıç bağımsızlığı, yargıç güvencesi olmadan sağlanamayacağı için, önce değinilen nedenlerle bu düzenleme yargıcı etki altına tutabilecek, vicdanî kanaatine göre ve bağımsız olarak karar vermesi esas ve ilkesini tümüyle zedeleyecektir.

bb) Yine yukarda değinildiği gibi yürütme organının bir üyesi olan Adalet Bakanı, yargıç ve savcıların atanmasında yetkili Kurulun Başkanı, Adalet Bakanlığı Müsteşarı da bu Kurulun üyesi bulunduklarına, Anayasa'nın 159. maddesi de bu Kurulun kararlarına karşı yargı mercilerine başvurmayı yasakladığına göre, bu da yetmiyormuş gibi söz konusu Yasa'nın iptali istenilen ilk iki maddesiyle yargıç ve savcılarının ekonomik ve sosyal yaşamını doğrudan ilgilendiren, genel bütçe dışında parasal bir mekanizmanın kullanılma yetkisinin Adalet Bakanına verilmesi yargı bağımsızlığını engelleyecektir.

cc) TC. Ziraat Bankası'nın ve fon yönetiminin tüm işlem ve eylemleri yargı denetimine bağlı olduğundan, bu kuruluşların, denetimine bağlı oldukları yargıya kaynak sağlaması da yargı bağımsızlığıyla bağdaşmaz.

dd) Bu durumda Adalet Bakanı'nın, fon idaresinin, hatta TC. Ziraat Bankası'nın yargıçlar üzerinde etkili olmaları olasılığı 1. ve 2. maddelerin içerikleri bakımından tavsiye ve telkine elverişli bulunmaları da bir başka sakıncadır. Bu nedenlerle Yasa'nın 1. ve 2. maddeleri Anayasa'nın 138. maddesine aykırıdır.

b) Anayasa'nın 140. Maddesine Aykırılık:

Anayasa'nın bu maddesiyle öngörülen esaslara göre, özellikle yargıçlık güvencesi olmadan mahkemelerin bağımsızlığı düşünülemez. Yargıç güvencesini zedeleyecek ve ortadan kaldıracak her düzenleme, yukarda Anayasa'nın 138. maddesine aykırılık konusunda ileri sürülen nedenlerle birlikte Anayasa'nın 140. maddesine de aykırıdır.

c) Anayasa'nın 9. Maddesine Aykırılık:

Anayasa'nın "Yargı yetkisi" başlıklı bu maddesinde "Yargı yetkisi, Türk Milleti adına bağımsız mahkemelerce kullanılır." denilmektedir.

aa) Yargıç güvencesi olmayan yerde mahkeme bağımsızlığından söz edilemeyeceğinden daha önce belirtilen Anayasa'ya aykırılık gerekçeleri karşısında Yasa'nın 1. ve 2. maddeleri, yargıç güvencesini zedeleyecek ve ortadan kaldıracak niteliktedir.

bb) Anayasa'nın 9. maddesinin, yargının bağımsızlığını ve yargı gücünün ayrı bir organa verilmesini öngörerek kuvvetler ayrılığı ilkesini gerçekleştirmesine karşın yürütmeye etkinlik kazandıran inceleme konusu 1. ve 2. maddeleri kuvvetler ayrılığı ilkesine ters düşmüşlerdir. Bu nedenlerle Anayasa'nın 9. maddesine aykırı sayılmalıdırlar.

d) Anayasa'nın 6. Maddesine Aykırılık:

Türk Ulusu'nun, egemenliğini, Anayasa'nın koyduğu esaslara göre yetkili organları eliyle kullanacağını öngören bu maddede, egemenliğin kullanılmasının devri yasaklanmakta, kaynağını Anayasa'dan almayan bir devlet yetkisinin kullanılamayacağı belirtilmektedir.

aa) Yargı hizmetlerini doğrudan ilgilendirecek konuların, yargı organları dışındaki organlarla yürütme organının bir üyesi olan Adalet Bakanına verilmesi, egemenliğin bir bölümü

olan yargı gücüne etkili olabilecek yetkilerin, devletin, ana işleviyle görevli organları dışındaki organlara bırakılması uygun değildir.

bb) Yargı gücü ve yetkisi, bir banka nezdinde kurulan ve bütçe dışında tutulan bir fon yönetimiyle kullanılamayacağı gibi bu fonla da paylaşılamaz.

Bu nedenlerle, 1. ve 2. maddeler, Anayasa'nın 6. maddesine aykırıdır.

e) Anayasa'nın 5. Maddesine Aykırılık:

Yasa'nın getirdiği düzenleme, önce belirtilen durumlar gözetildiğinde devletin temel amaç ve görevlerini açıklayan Anayasa'nın bu maddesine de aykırıdır.

f) Anayasa'nın 2. Maddesine Aykırılık:

Anayasa'nın bu maddesine göre Türkiye Cumhuriyeti, demokratik, lâik ve sosyal bir hukuk devletidir. Hukuk devleti çatısı altında her şeyin hukuka uygunluğu zorunludur. Yargı bağımsızlığı ve yargıç güvencesi, demokratik sistemin, özellikle hukuk devletinin vazgeçemeyeceği bir temel ilkedir. Bunların bulunmadığı bir yerde hukukun herhangi bir temel ilkesinin işlerliği düşünülemez. Önceki bölümlerde ileri sürülenlerle birlikte burada açıklanan nedenlerle Yasa'nın 1. ve 2. maddeleri, Anayasa'nın 2. maddesine de aykırıdır.

g) Anayasa'nın Başlangıç Bölümüne Aykırılık:

Anayasa'nın Başlangıç Bölümü'nün altıncı paragrafında, kuvvetler ayrımının uygar bir işbölümü ve işbirliği olduğu ve üstünlüğün ancak Anayasa ve yasalarda bulunduğu belirtilmiştir. Yasa'nın 1. ve 2. maddeleri ise, kuvvetlerden birinin diğerine üstünlüğü anlamına gelmeyeceği de açıklanan kuvvetler ayrımının gerekli gördüğü işbölümünü zedelediği gibi yürütmeye üstünlük sağlayan bir esas getirmiştir. Söz konusu iki madde, daha önce ve burada sunulan nedenlerle Anayasa'nın Başlangıç bölümüne de aykırıdır.

h) Anayasa'nın 13. Maddesine Aykırılık:

Kuvvetler ayrılığı ilkesi, devlet gücünün sınırlandırılması suretiyle kişi özgürlüklerinin güvence altına alınması istem ve gereğinden doğmuştur. Kuvvetlerin tek elde toplanması, diktayı ve keyfi yönetimi getireceğinden kişi özgürlüklerinin güvencesini kaldırmaktadır. Özellikle yargı gücünün bağımsız bir organda olmaması özgürlükler için en büyük sakıncayı oluşturmaktadır. Anayasa'nın 9. maddesinin gerekçesinde vurgulanan tarihsel bağımsız yargı olgusu, temel hak ve özgürlükler için güvence getiren Anayasa'nın 13. maddesindeki ilkelerin, yargı bağımsızlığının ve yargıç güvencesinin olmadığı yerde anlamsız kalacağını göstermektedir. Bu nedenlerle incelenen maddeler Anayasa'nın 13. maddesine aykırıdır.

ı) Anayasa'nın 161. ve 163. Maddelerine Aykırılık:

Hızlı ve etkin biçimde yürütülmesi bir devlet görevi, egemenlik gücünün bir bölümü olan yargı erkinin işi olan adalet hizmetlerinin, temelde bütçe dışı kamu harcaması olan fonla yerine getirilmesi olanaksızdır. Anayasa'nın 161. maddesinin birinci fıkrasının zorunlu kıldığı yıllık bütçeyle harcama yapılması zorunluluğu, 163. maddesinde de harcanabilecek miktarların sınırlarının gösterilmesi karşısında fon yöntemi uygun karşılanamaz. 163. maddenin Bakanlar Kurulu'na tanımadığı olanak, fon yönetimine sınırsız harcamayla tanınmıştır. Devlet

hizmetlerinin ve bunlarla ilgili harcamaların bütçe dışı bir fonla yürütülmesini esas alan ve bunu oluşturan Yasa'nın 1. ve 2. maddeleri Anayasa'nın 161. ve 163. maddelerine de aykırıdır.

i) Anayasa'nın 7. ve 87. Maddelerine Aykırılık:

Anayasa'nın 7. maddesinde, TBMM'ne ait olan yasama yetkisinin devredilemeyeceği öngörülmüş, 87. maddesinde de, yasa koyma yetkisi TBMM'nin görev ve yetkilerinin başında sayılmıştır. Devlet harcamaları bütçe ile, bütçe de yasa ile yapılır, iptali istenilen Yasa'nın 1. ve 2. maddeleri, yasayla düzenlenmesi gereken bir konunun yasayla düzenlenmesinden vazgeçilip bu yetkinin başkasına devrine neden olarak yasama etkinliğinin zayıflamasına yol açmaktadır. Ulusal egemenlik ilkesiyle, demokrasi ve hukuk devleti anlayışıyla bağdaşmayan bu durum, Anayasa'nın 7. ve 87. maddelerine aykırılık yaratmaktadır.

2- Yasa'nın 3. Maddesi:

Bu maddenin içeriğinde fonun kaynakları sıralanmıştır,

a) Anayasa'nın 61, ve 163. Maddelerine Aykırılık:

Belirtilen gelirlerin çok büyük bir bölümü bugüne kadar devlet bütçesine Hazineye intikal etmekte iken bütçeden çıkarılıp Hazinesinin elinden alınarak fona aktarılacak suretiyle bütçe dışı harcama kaynağı yaratılmıştır. Gerçek ve tüzelkişilerin yapacakları bağışlar vergi matrahından düşüleceğinden bu bağışların büyük bölümü vergi gelirini de düşürecektir. Devlet harcamasına esas teşkil eden bu gelirler Yasa'nın 3. maddesiyle fonun kaynakları arasına alınmıştır. Önceki bölümlerindeki konuyla ilgili gerekçeler ve şimdi açıklanan nedenlerle Yasa'nın 3. maddesi Anayasa'nın 161. ve 163. maddelerine aykırıdır.

b) Anayasa'nın 2., 5., 9., 138. ve 140. Maddelerine Aykırılık:

Yasa'nın 3. maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi, idarî nitelikteki para cezalarıyla, 5680 ve 1117 sayılı yasalara göre alınacak para cezaları dışındakilerin % 25'inin fona aktarılacağını öngörmekle, yargıçları; konut, araç, gereç ihtiyaçları, dinlenme ve görev yerlerinin donanımlarına harcanacak para cezalarını saptamak gibi sakıncalı bir konuma sokmuştur. Yargııcı böyle bir durumla karşı karşıya getirmek yanlış olup, adalete gölge düşürecek nitelik taşımaktadır. Hukuk devleti anlayışı, yargı bağımsızlığı ve yargıç güvencesine ters düşen böyle bir düzenlemeye olur veremez. Anayasa'nın 5. maddesinin belirlediği, kişinin temel hak ve özgürlüklerini sosyal hukuk devleti ve adalet anlayışıyla bağdaşmayacak biçimde sınırlayan engelleri kaldırma ve yargıcın vicdan' kanaatine göre karar oluşturma ilkelerine de aykırı bir düzenlemedir. Önceki gerekçelerle bu nedenler karşısında Yasa'nın 3. maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi Anayasa'nın 2., 5., 9., 138. ve 140. maddelerine aykırıdır.

c) Anayasa'nın 2., 36. ve 73. Maddelerine Aykırılık:

Yasa'nın 3. maddesinin birinci fıkrasının (d) ve (e) bentlerinde alınacağı belirtilen ücretler, maddenin son fıkrasına göre Adalet Bakanlığınca belirlenecektir.

aa) Hak arama, yargı mercileri önünde davacı ve davalı olarak sav ve savunmada bulunmaktır. Devlet, vatandaşa verilen hakkı satmakla değil, sağlamakla yükümlüdür. Anayasa'nın 36. maddesinin öngördüğü hak arama özgürlüğü davacı ya da davalı olarak sav ve

savunmayı içermektedir. Yargı hizmetleri için, başvuran ilgililerden harç alan devlet, iptali istenilen Yasa ile dosya gömleği, basılı kâğıt ve adlî sicil fişi satışını getirerek harçla karşıladığı hizmetleri fiatlandırmakta, yeni ve tümüyle değişik bir sistem kurmaktadır. Böylece devlet, resmen, adalet hizmetlerinden kâr yapma peşine düşmektedir. Bir hak olarak yararlanılması gereken adalet hizmetleri alınıp satılan bir meta olarak kullanılamaz. Bu nedenle Yasa'nın 3. maddesinin birinci fıkrasının (d) ve (e) bentleriyle son fıkrası, Anayasa'nın 36. maddesine, ayrıca hukuk etkinliğini zayıflatarak hukuk devleti anlayışıyla da bağdaşmadıklarından Anayasa'nın 2. maddesine de aykırıdır. Adlî sicil belgesinin niteliği alınma nedeni ve devletin bu konudaki yükümlülüğü gözetilince, para karşılığında verilmesi hukuksal açıdan ciddi karşılanamaz.

bb) Yasa'nın 3. maddesinin yukarıda belirtilen hükümleri vatandaşın malî yükümlülük getirmektedir. Anayasa'nın 73. maddesine göre, yasayla konulması gereken bu malî yükümlülüğün miktarının belirlenmesini Adalet Bakanlığına bırakan Yasa'nın ilgili hükümleri bu nedenle Anayasa'nın 73. maddesine de aykırıdır.

d) Anayasa'nın 2., 5., 9., 138. ve 140. Maddelerine Aykırılık:

Oluşturulan fona bağış ve yardımlarda bulunulmasını öngören Yasa'nın 3. maddesinin birinci fıkrasının (h) bendi de hukuk devleti anlayışı, devleti hukuku gerçekleştirme görevi, bağımsız yargı, yargıç güvencesi ve vicdanî kanaate göre karar verme ilkeleriyle bağdaşmamaktadır. Önceki gerekçelerle birlikte bu nedenlerle de (h) bendi, Anayasa'nın 2., 5., 9., 138. ve 140. maddelerine aykırıdır.

3- Yasa'nın 4. Maddesi:

"Fondan yapılacak harcamalar" başlıklı bu madde, Adalet Bakanının ya da yetkili kılacağı kişilerin onayı ile harcama yapılacağını öngörmektedir.

Anayasa'nın 161. ve 163. maddelerinde harcamaların yıllık bütçeyle yapılacağı ve sınırlarının ödeneklerle gösterileceği belirtilmektedir. Yasayla yapılması gereken hususları yürütme organının bir üyesine ya da onun yetkili kılacağı kişilere bırakan düzenleme Anayasa'nın 7., 87., 161. ve 163. maddelerine aykırıdır.

4- Yasa'nın 5. Maddesi:

"Fonun çalışma usul ve esasları" başlıklı bu madde, Adalet Bakanlığınca çıkarılacak yönetmeliği öngörmektedir.

a) Anayasa'nın 124. Maddesine Aykırılık:

Kendi görev alanlarını ilgilendiren yasaların ve tüzüklerin uygulanmasını sağlamak üzere, bunlara aykırı olmamak koşuluyla Başbakanlık, bakanlıklar ve kamu tüzelkişilerinin yönetmelikler çıkarabileceğini bildiren Anayasa'nın 124. maddesine karşın, iptali istenilen Yasa'da fon çalışmalarıyla ilgili yöntem ve esaslara ilişkin, uygulamaya yönelik hiçbir hüküm yoktur. Fonda çalışacak kamu görevlilerinin nitelikleri, atanmaları, görev ve yetkileri, aylık ve ödenekleriyle diğer özlük işleri, gelir toplama ve gider yöntemleri ve ilgili öbür konular ancak yasayla düzenlenebilir. Bu konuların yönetmelikle düzenlenmesine olanak veren 5. madde, Anayasa'nın 124. maddesine aykırıdır.

Esas Sayısı: 1988/37
Karar Sayısı: 1989/36

b) Anayasa'nın 7. ve 87. Maddelerine Aykırılık:

Dava konusu Yasa'nın 5. maddesi, yasama yetkisinin devri niteliğinde bir hüküm içerdiğinden Anayasa'nın 7. ve 87. maddelerine de aykırıdır.

Yukarda kendi bölümlerinde açıklanan gerekçelerle 3454 sayılı Yasa'nın 1., 2., 3., 4. ve 5. maddeleri ile dava dilekçesinde belirtilen fıkra ve bentleri, Anayasa'nın Başlangıç bölümüyle 2., 5., 6., 7., 9., 13., 36., 73., 87., 124., 138., 140., 161. ve 163. maddelerine aykırı olduklarından iptallerine karar verilmelidir."